

illum adscendisse & ibi statuam Achillis oleo unxisse ac coronasse: beatum prædicando illum: quod & vivens, fidum Amicum (Patroclum) habuisset; & mortuum, μεγαλὸς κήρυξ (magnum Præconis, nempe Homeri) compos fuisset. Quod & à Cicerone commemoratur pro Archia, qui addit: nisi ille exstitisset, idem tumulus, qui corpus ejus contexerat, nomen etiam obruisset. Hic nempe fructus est bonorum Poetarum, & Historicorum, ab oblivione vindicare nomina clarorum virorum, eisque quanda conciliare immortalitatem.

*Quis Lycios Proceres, Glaucum aut Sarpedona nosset,
Trojanosve Duces:*

Omnia ni veterum scripsissent bella Poetae?

Idyll. 16.

Musarum, inquit Theocritus, venerare sacros interpretes, ita fiet, ut etiam post mortem bene audias. Ptolomæus Philadelphus Zoilum Homeri detrectorem, (unde Homeromastix dicebatur) quod insectari illum & carpere non vereretur, non secus atque impium & sacrilegum avercatus, in vincula compactum, verberibusque atque omni supplicio excruciatum de saxo præcipitem egit. Et merito: quantæ enim impudentiæ, & temeritatis fuit eum damnare, quem omnes certatim summis in cælum laudibus sapientes ferunt? itaque præter acerbissimum mortis genus illam etiam infamiam notatus est, ut postea laudum alienarum obtrectatores & invidi ab ejus nomine Zoili, dicerentur omnes. Theologi hunc quanti fecerint, quum temporis habenda sit ratio, commemorare nolo. Divus Basilus Magnus ille, totam Homeri poesin laudem Virtutis esse affirmavit. In quanto æstimo apud Jurisconsultos fuerit, patet, dum non solum in Pandectis aliquoties nominatim, quasi testis citatur; verum & ipse Justinianus Patrem, eum vocat, omnis virtutis. De Medicis, de Aristotelo, Platone & aliis modò non dicam; Hic ille